

Sygn. akt *XVII AmE 381/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodnicząca – **Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Malinowska**

Protokolant – sekretarz sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 28 lipca 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 4 września 2018 r., znak: (...)

1) oddała odwołanie;

2) zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

Sygn. akt *XVII AmE 381/18*

UZASADNIENIE

Decyzją z 4 września 2018 r., znak:(...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, działając w oparciu o przepisy art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (dalej: PE) w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła oraz na podstawie art. 104 k.p.a. w związku z art 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r., orzekł, że ww. Spółka w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r., w odniesieniu do obiektów zlokalizowanych: w G. przy ul. (...), w Z. przy ul. (...) oraz w Ż. przy ul. (...), naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy. Za opisane wyżej działania wymierzono odbiorcy karę pieniężną w wysokości 29.985 zł.

(decyzja, k. 5-11).

Odwołanie od tej decyzji wniosła Spółka (...), zaskarżając decyzję w całości i wnosząc o jej uchylenie w całości i umorzenie postępowania, ewentualnie, w przypadku nie przychylenia się przez Sąd do argumentacji powoda w zakresie braku podstaw pranych do nałożenia kary pieniężnej, strona wniosła o nałożenie na nią kary w minimalnej wysokości. Strona wniosła również o zasądzenie od pozwanego Prezesa URE na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Zaskarżonej decyzji Prezesa URE zarzucono:

1) naruszenie prawa materialnego – art. 56 ust. 1 pkt 3a w zw. z art. 11, 11c ust. 3 i 11d ust. 3 PE poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, poprzez nałożenie na powoda kary pieniężnej za czyn nie opisany w tych przepisach,

2) naruszenie przepisów postępowania administracyjnego:

a) art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. poprzez wydanie decyzji bez podstawy prawnej, albowiem powołany przez pozwanego w decyzji art. 56 ust. 1 pkt 3a PE nie stanowił podstawy prawnej do nałożenia kary za niezastosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii wprowadzonych na podstawie art. 11c ust. 2 PE i jednocześnie żaden inny obowiązujący przepis prawa nie upoważniał pozwanego do nałożenia na powoda kary za teki czyn,

b) art. 6 k.p.a. poprzez naruszenie nałożonego przez ten przepis na pozwanego jako organu administracji publicznej obowiązku działania na podstawie przepisów prawa,

3) sprzeczność istotnych ustaleń pozwanego z treścią materiału dowodowego zebranego w toku przeprowadzonego przez niego postępowania poprzez przyjęcie w punkcie 1 decyzji, że powód naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii wynikający z art. 11 PE,

względnie:

1) naruszenie prawa materialnego – art. 56 ust. 6a PE poprzez błędne ustalenie stopnia szkodliwości czynu i uznanie, iż w przedmiotowej sprawie zachodzi znaczny stopień szkodliwości społecznej, jak również uznanie, że zaprzestanie naruszeń prawa przez powoda nie może być przesłanką do odstąpienia od wymierzenia kary, w związku z tym iż powód powinien przez cały czas stosować się do ograniczeń w poborze mocy, co doprowadziło do wniosku, iż nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary,

2) naruszenie prawa materialnego – art. 56 ust. 3 i 6 PE poprzez ustalenie wysokości kary w nadmiernej wysokości poprzez błędne ustalenie stopnia szkodliwości czynu powoda i uznanie, iż w przedmiotowej sprawie zachodzi znaczny stopień szkodliwości społecznej, jak również uznanie, iż nie można brać pod uwagę dotychczasowego zachowania powoda, przy wymierzeniu kary, jako iż nie działał on dotychczas w warunkach ograniczeń w poborze mocy. (odwołanie, k. 12-17).

Prezes URE, po dokonaniu ponownej analizy akt sprawy oraz zarzutów zawartych w odwołaniu, stwierdził brak podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji, wobec czego wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. (odpowiedź na odwołanie, k. 31-41).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. (dalej: Spółka (...), odbiorca) zawarła 1 stycznia 2014 r. z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. „Umowę kompleksową dostarczania energii elektrycznej” Nr (...) do obiektów odbiorcy zlokalizowanych: w G. przy ul. (...), w Z. przy ul. (...) oraz w Ż. przy ul. (...). Zgodnie z § 4 ust. 6 umowy, w przypadku wprowadzenia, na mocy przepisów Prawa energetycznego i aktów wykonawczych do Prawa energetycznego, ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, Klient jest zobowiązany do dostosowania maksymalnego poboru mocy i dobowego poboru energii do planu ograniczeń stosownie do komunikatów, przekazywanych Klientowi na zasadach określonych w obowiązujących przepisach. Wg

ust. 7, maksymalne ograniczenie w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej ustala się przy 20 stopniu zasilania na poziomie określonym w Załącznikach do Umowy, Klient oświadcza, że ograniczenia takie nie spowodują zagrożenia bezpieczeństwa ludzi oraz uszkodzenia lub zniszczenia obiektów technologicznych.

dowód: fakty bezsporne; umowa Nr (...) z załącznikami, k. 61-83 akt admin.

Obiekty Spółki (...), zlokalizowane w G., Z. i Ż., zostały podłączone do sieci (...) S.A. z siedzibą w K. (dalej: (...)). Operator opracował dla tych obiektów „Plany wprowadzania ograniczeń w poborze energii elektrycznej” obowiązujące od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. Zgodnie z tymi planami, w odniesieniu lokalizacji: (1) w G. przy ul. (...), moc umowną ustalono na 0,800 MW, a moc bezpieczną dla 20 stopnia zasilania na 0,100 MW, (2) w Z. przy ul. (...), moc umowną ustalono na 1,000 MW, a moc bezpieczną dla 20 stopnia zasilania na 0,200 MW, (3) w Ż. przy ul. (...), moc umowną ustalono na 0,500 MW, a moc bezpieczną dla 20 stopnia zasilania na 0,000 MW. Plany te zostały wysłane do odbiorcy listem poleconym 31 lipca 2014 r.

dowód: pismo (...) do Prezesa URE z 23.08.2017 r. k 47 admin.; P. wprowadzania ograniczeń na okres 1.09.2014 – 31.08.2015: dla Zakładu w G. przy ul. (...) – k. 48 akt admin., dla obiektu w Z. przy ul. (...), k. 51 akt admin., dla obiektu w Ż. przy ul. (...), k. 54 akt admin.; wydruki zrzutu z systemu kontroli obiegu kancelaryjnego (k. 50, 53, 56 akt admin.); kopie oświadczeń (...) S.A. (k. 49, 52, 55 akt admin.)

(...) S.A. z siedzibą w K. (dalej: PSE), pełniące funkcję Operatora Systemu Przesyłowego (dalej: OSP), w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości określonych w Instrukcji Ruchu i Eksploatacji Sieci Przesyłowych (IRiESP), spowodowanych m. in. sytuacją pogodową i hydrologiczną (wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach) oraz wynikającego z niej ograniczenia w pracy części elektrowni, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 16d PE i wprowadziły - na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 PE - od godz. 10.00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały do godziny 24:00 dnia 11 sierpnia 2015 r.

Dnia 10 sierpnia 2015 r., działając w oparciu o art. 11c ust. 3 PE, PSE zgłosiły konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 PE, tj. w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, przewidującego na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła.

Rada Ministrów 11 sierpnia 2015 r. wydała rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które przewidywało te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00 na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla odbiorców energii elektrycznej o mocy umownej powyżej 300 kW.

Komunikaty operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego o obowiązujących stopniach zasilania były ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie I (...) S.A. o godz. 7.55 i o godz. 19.55.

dowód: fakty powszechnie znane, bezsporne.

Spółka (...) nie dostosowała się do wprowadzonych 10 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Wartość przekroczenia przez odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy od 10 do 11 sierpnia 2015 r. wyniosła łącznie 9,995 MW w godzinie, w tym:

1) w G. przy ul. (...): dnia 10 sierpnia 2015 r. wyniosła łącznie 4,525 MW w godzinie, a 11 sierpnia 2015 r. wyniosła łącznie 0,533 MW w godzinie (w sumie 5,058 MW w godzinie),

2) w Z. przy ul. (...): dnia 10 sierpnia 2015 r. wyniosła łącznie 2,4376 MW w godzinie, a 11 sierpnia 2015 r. wyniosła łącznie 0,2474 MW w godzinie (w sumie 2,685 MW w godzinie),

3) w Ż. przy ul. (...): dnia 10 sierpnia 2015 r. wyniosła łącznie 2,064 MW w godzinie, a 11 sierpnia 2015 r. wyniosła łącznie 0,188 MW w godzinie (w sumie 2,252 MW w godzinie).

dowód: fakty bezsporne; Załącznik nr 1 do zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego – „Pobór mocy i ustalony poziom ograniczeń Odbiorcy w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. (...)”, k. 7-12 akt admin.

Pismem z 16 maja 2017 r. Prezes URE zawiadomił Spółkę (...) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia odbiorcy kary pieniężnej w związku z powzięciem – na podstawie dokumentów przekazanych Prezesowi URE przez (...), do którego sieci odbiorca jest przyłączony – uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez odbiorcę obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, co zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne, podlega karze pieniężnej.

dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania, k. 1-2 akt admin.

W roku 2017 Spółka (...) uzyskała przychód netto (przychody netto ze sprzedaży i zrównane z nimi, pozostałe przychody operacyjne oraz przychody finansowe) w wysokości (...) zł.

dowód: Rachunek zysków i strat na dzień 31.12.2017 r., k. 92 akt admin.

W dniu 4 września 2018 r. Prezes URE wydał decyzję, na mocy której wymierzył Spółce (...) karę pieniężną w wysokości 29.985 zł za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej od 10 do 11 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektów Spółki zlokalizowanych w G., Z. i Ż.. Decyzja ta została zaskarżona w ramach niniejszego postępowania sądowego.

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił go w oparciu o wyżej wskazane dowody, zgromadzone w toku postępowania administracyjnego, jak i w oparciu o twierdzenia stron, oraz fakty powszechnie znane. Sąd przyznał moc dowodową wszystkim zebranych w sprawie dokumentom, które nie były kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im mocy dowodowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

W niniejszej sprawie spór między stronami dotyczył, między innymi, istnienia podstawy prawnej do nałożenia na odbiorcę energii elektrycznej kary pieniężnej za niezastosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii wprowadzonych na podstawie art. 11c ust. 2 PE.

Z art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wynika, że Rzeczpospolita Polska zapewnia bezpieczeństwo obywateli. Bezpieczeństwo to obejmuje zaś, między innymi, bezpieczeństwo energetyczne, zdefiniowane w art. 3 pkt 16 PE, zgodnie z którym bezpieczeństwo energetyczne to stan gospodarki umożliwiający pokrycie bieżącego i perspektywicznego zapotrzebowania odbiorców na paliwa i energię w sposób technicznie i ekonomicznie uzasadniony, przy zachowaniu wymagań ochrony środowiska.

Z kolei, zgodnie z definicją ustawową zawartą w Prawie energetycznym:

- bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej to zdolność systemu elektroenergetycznego do zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej oraz zrównoważenia dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię (art. 3 pkt 16a PE),

- bezpieczeństwo pracy sieci elektroenergetycznej to nieprzerwana praca sieci elektroenergetycznej, a także spełnienie wymagań w zakresie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców, w tym dopuszczalnych przerw w dostawach energii elektrycznej odbiorcom końcowym, w możliwych do przewidzenia warunkach pracy tej sieci (art. 3 pkt 16b PE),

- zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej to stan systemu elektroenergetycznego lub jego części, uniemożliwiający zapewnienie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej lub równoważenie dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię (art. 3 pkt 16d PE).

Stosownie do treści art. 11 ust. 1 PE, w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła polegają na:

- 1) ograniczeniu maksymalnego poboru mocy elektrycznej oraz dobowego poboru energii elektrycznej;
- 2) zmniejszeniu lub przerwaniu dostaw ciepła (art. 11 ust. 3 PE).

Według art. 11 ust. 7 PE, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki), w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

W myśl art. 11c ust. 2 PE, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

- 1) podejmuje we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkie możliwe działania przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom;
- 2) może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin.

Natomiast zgodnie z art. 11c ust. 3 PE, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki) oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7.

W art. 11d ust. 3 PE przewidziano z kolei, że w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.

Szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń w dostawach i poborze energii elektrycznej określa rozporządzenie Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

Zgodnie z § 5 pkt 1 rozporządzenia, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła dotyczą każdego z odbiorców energii elektrycznej - dla których wielkość mocy umownej określonej w umowach ustalona została powyżej 300 kW i którzy nie podlegają ochronie przed wprowadzonymi ograniczeniami na podstawie § 6 ust. 1 rozporządzenia. Zaś w świetle tego ostatniego przepisu, ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami podlegają odbiorcy energii elektrycznej w ciągu całego roku, dla których wielkość mocy umownej określonej w zawartej umowie sprzedaży, umowie o świadczenie usług przesyłania albo dystrybucji lub umowie kompleksowej ustalona została poniżej 300 kW oraz:

- 1) szpitale i inne obiekty ratownictwa medycznego;
- 2) obiekty wykorzystywane do obsługi środków masowego przekazu o zasięgu krajowym;
- 3) porty lotnicze;
- 4) obiekty międzynarodowej komunikacji kolejowej;
- 5) obiekty wojskowe, energetyczne oraz inne o strategicznym znaczeniu dla funkcjonowania gospodarki lub państwa, określone w przepisach odrębnych;
- 6) obiekty dysponujące środkami technicznymi służącymi zapobieganiu lub ograniczaniu emisji, negatywnie oddziałujących na środowisko.

Stosownie do § 8 ust. 1 i 2 i 6 rozporządzenia, wielkości określające poziomy wprowadzanych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej poprzez ograniczenie poboru mocy ujęte są w planach wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które podlegają corocznej aktualizacji. Plan taki opracowywany jest przez operatorów systemów przesyłowych uzgadnianych z Prezesem URE na podstawie planów wprowadzania ograniczeń opracowywanych przez operatorów systemów dystrybucyjnych. Zaś na mocy § 10 rozporządzenia, umowy zawarte przez przedsiębiorstwa energetyczne z odbiorcami zawierają maksymalne ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej ujęte w planach ograniczeń i określają sposób powiadamiania o obowiązujących stopniach zasilania.

Rozporządzenie Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w § 11 i § 12 określa sposób informowania odbiorców z planami ograniczeń i ograniczeniami w poborze energii elektrycznej. I tak, według pierwszego z wymienionych przepisów, operatorzy oraz przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło zapoznają odbiorców z planami ograniczeń przez ogłoszenia zamieszczane w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości lub w formie elektronicznej na swojej stronie internetowej albo w formie ustalonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, co najmniej na 30 dni przed dniem obowiązywania ograniczeń. Natomiast zgodnie z § 12:

1. Ograniczenia w poborze energii elektrycznej są realizowane przez odbiorców stosownie do komunikatów operatorów o obowiązujących stopniach zasilania.
2. Komunikaty operatorów o obowiązujących stopniach zasilania, o których mowa w § 9, wprowadzanych jako obowiązujące w najbliższych 12 godzinach i przewidywanych na następne 12 godzin, są ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie (...) o godzinie 7⁽⁵⁵⁾ i 19⁽⁵⁵⁾ oraz na stronach internetowych operatorów i przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło, które obowiązują w czasie określonym w tych komunikatach.
3. W przypadku zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w komunikatach radiowych, operatorzy powiadamiają odbiorców indywidualnie w formie pisemnej lub w sposób określony w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, albo za pomocą innego środka komunikowania się w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

4. Powiadomienia, o których mowa w ust. 3, są dla odbiorcy obowiązujące w pierwszej kolejności w stosunku do powiadomień ogłaszanych w komunikatach radiowych.

Odnosząc powyższe unormowania prawne do stanu faktycznego niniejszej sprawy stwierdzić należy, że powód jest odbiorcą energii elektrycznej, którego dotyczą ograniczenia w poborze mocy i jednocześnie nie mają do niego zastosowania wyłączenia z § 6 rozporządzenia. Powód był zatem zobowiązany zastosować się zarówno do ograniczeń wprowadzonych przez Operatora Systemu Przesyłowego (tj. (...)) w dniu 10 sierpnia 2015 r., jak i do ograniczeń wynikających z rozporządzenia Rady Ministrów z 11 sierpnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

W rozpatrywanej sprawie strona powodowa nie dostosowała się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w obiektach zlokalizowanych w: **(1) w G.** przy ul. (...), w którym wartość przekroczenia dopuszczalnego poboru wyniosła 10 sierpnia 2015 r. łącznie 4,525 MW w godzinie, a 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,533 MW w godzinie (w sumie 5,058 MW w godzinie); **(2) w Z.** przy ul. (...), w którym wartość przekroczenia dopuszczalnego poboru wyniosła 10 sierpnia 2015 r. łącznie 2,4376 MW w godzinie, a 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,2474 MW w godzinie (w sumie 2,685 MW w godzinie); **(3) w Ż.** przy ul. (...), w którym wartość przekroczenia dopuszczalnego poboru wyniosła 10 sierpnia 2015 r. łącznie 2,064 MW w godzinie, a 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,188 MW w godzinie (w sumie 2,252 MW w godzinie).

Nie zasługiwało na uwzględnienie stanowisko strony powodowej, jakoby Prezes URE nie wykazał faktu doręczenia powodowi planów wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, obowiązujących w sierpniu 2015 r. Po pierwsze, należy odnotować, że kwestia ta została podniesiona przez pełnomocnika powoda dopiero na rozprawie przed tutejszym Sądem w dniu 28 lipca 2020 r. Natomiast ani w toku postępowania administracyjnego, ani w odwołaniu od zaskarżonej decyzji, strona nie kwestionowała faktu doręczenia jej tych planów. Oznacza to, że istniały podstawy do uznania tej okoliczności przez organ za niesporną. Po drugie, wbrew twierdzeniom powoda, w uzasadnieniu decyzji Prezes URE zawarł ustalenie o doręczeniu odbiorcy przez (...) planów wprowadzenia ograniczeń dla wszystkich trzech punktów poboru (tj. w G., w Z. i w Ż.) pismami z 15 lipca 2014 r. (strona 10 decyzji). Nadto, zgodnie z wyjaśnieniami (...), udzielonymi w piśmie z 23 sierpnia 2017 r. (k. 47 akt admin.), plany wprowadzenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej na okres od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. zostały przesłane odbiorcy listami poleconymi 31 lipca 2014 r., na dowód czego operator przedstawił wydruki zrzutu z systemu kontroli obiegu kancelaryjnego (k. 50, 53, 56 akt admin.) oraz kopie oświadczeń podpisanych przez pełnomocnika (...) S.A. (k. 49, 52, 55 akt admin.). Natomiast w piśmie z 6 października 2017 r., w odniesieniu do wezwania Prezesa URE do udokumentowania mocy umownej i mocy bezpiecznej w okresie obowiązywania ograniczeń w poborze energii elektrycznej przez przedłożenie planu wprowadzenia ograniczeń otrzymanego od (...) (k. 59 akt admin.), powodowa Spółka stwierdziła: „Odnosnie planu ograniczeń otrzymywanego od (...) to niestety nie jesteśmy w stanie ich przedstawić gdyż nie były one archiwizowane a T. nie jest w stanie wystawić duplikatów za okresy poprzednie.” (k. 60 akt admin.). Spółka nie podniosła natomiast w tym piśmie, że tych planów nie otrzymała. Natomiast przedstawiając pozwanemu swoje stanowisko w sprawie w piśmie z 14 czerwca 2017 r. (k. 13-16 akt admin.), strona powodowa wskazała, między innymi, że „Zarząd firmy w momencie powzięcia informacji o ograniczeniach w poborze energii elektrycznej podjął natychmiastowe działania we wszystkich 4 lokalizacjach produkcyjnych zmierzające do realizacji narzuconych na podmiot ograniczeń. (...) w przeciągu krótkiego okresu ograniczyliśmy pobór energii mieszcząc się w górnej granicy w kolejnych dniach obowiązywania ograniczeń (...) wszystkie wyżej wymienione czynniki spowodowały niezamierzony skutek nieznaczny i krótkiego przekroczenia mocy dla wyznaczonych stopni zasilania”. Powyższe stanowisko wskazuje zatem jednoznacznie, że stronie powodowej znane były wielkości obowiązujących ją ograniczeń w poborze mocy w sierpniu 2015 r., przyjętych w planach opracowanych dla jej obiektów. Z kolei w dniu 13 lipca 2018 r. przedstawiciel powoda zapoznał się z materiałem dowodowym zgromadzonym w postępowaniu administracyjnym i nie zgłosił do niego żadnych uwag. Jak już wspomniano, także w odwołaniu w odwołaniu od decyzji Prezesa URE z 4 września 2018 r. powód nie sformułował

zarzutu niedoręczenia mu planów wprowadzenia ograniczeń obowiązujących w sierpniu 2015 r. Powyższe ustalenia podważają zatem tezę o niewykazaniu przez pozwanego faktu doręczenia powodowi przedmiotowych planów.

Kwestia dopuszczania się przez powoda naruszenia zarzucanego w zaskarżonej decyzji jest niewątpliwa, rozstrzygnięcia wymagało natomiast, czy istnieje w danym przypadku podstawa prawna do nałożenia sankcji za niezastosowanie się do wskazanych ograniczeń w poborze energii elektrycznej.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 3a PE, Prezes URE jest zobowiązany do nałożenia kary pieniężnej na podmiot, który nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3.

Przepis art. 11 PE dotyczy ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzanych w drodze rozporządzenia Rady Ministrów.

Jeśli chodzi o art. 11c ust. 3 PE – który nie został wprawdzie przywołany jako podstawa prawna decyzji kwestionowanej w niniejszej sprawie – to przepis ten nie stanowi samoistnej podstawy do wprowadzenia ograniczeń. Dotyczy on bowiem obowiązków informacyjnych operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w związku z wystąpieniem zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, a także obowiązku zgłoszenia konieczności wprowadzenia ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7, tj. w trybie rozporządzenia Rady Ministrów. Natomiast sankcja za niedopełnienie przez operatora wskazanych obowiązków została przewidziana w art. 56 ust. 1 pkt 1c PE. Tym samym, zdaniem Sądu, odesłanie w art. 56 ust. 3a PE do przepisu art. 11c ust. 3 PE jest puste i mamy tutaj do czynienia z ewidentnym błędem ustawodawcy. Natomiast z całą pewnością przepis ten nie daje podstaw do nałożenia na jakikolwiek podmiot, jakichkolwiek ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Prezes URE oparł zaskarżoną decyzję także na art. 11d ust. 3 PE, co zdaniem Sądu, było w pełni uzasadnione. Przepis ten stanowi de facto rozwinięcie uprawnień OSP wskazanych w art. 11c ust. 2 PE, przez określenie sposobu realizacji wprowadzonych ograniczeń. Przepis ten zawiera bowiem normę, która dotyczy możliwości ograniczenia przez operatorów systemu elektroenergetycznego – do których zaliczyć należy także operatora systemu przesyłowego – świadczonych przez nich usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw. Pogląd taki wyraził także Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z 10 marca 2020 r., wydanego w sprawie o sygn. akt VII AGa 366/19. Sąd orzekający w niniejszym składzie w pełni podziela i przyjmuje za swoje stanowisko zaprezentowane przez Sąd Apelacyjny w tymże uzasadnieniu, co do objęcia sankcją przewidzianą w art. 56 ust. 1 pkt 3a PE także przypadek niezastosowania się przez odbiorcę energii elektrycznej do ograniczeń w jej dostarczaniu i poborze, wprowadzonych w trybie art. 11c ust. 2 pkt 2 PE.

W ocenie Sądu Okręgowego, wykładnia art. 11d ust. 3 PE, skłania do wniosku, że Operator Systemu Przesyłowego (tj. (...) S.A.), wobec stwierdzenia w sierpniu 2015 r. zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, miał prawo wprowadzenia ograniczeń w świadczonych usługach. W konsekwencji, podmiot, który nie zastosował się do tych ograniczeń, podlega sankcji przewidzianej w art. 56 ust. 3a PE.

Należy mieć na uwadze, że wprowadzenie przez OSP ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, podobnie jak i korzystanie innych przewidzianych prawem uprawnień operatorskich, jest znaczącym instrumentem, służącym zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego państwa. W tym kontekście, rozwiązania przewidziane przez ustawodawcę w art. 11c-11d PE, mają wyjątkowy charakter, gdyż znajdują one zastosowanie w sytuacjach nadzwyczajnych. I tak, art. 11c PE odnosi się do przypadku wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, wskutek zaistnienia okoliczności wskazanych w ust. 1 tego przepisu, gdy usunięcie tego zagrożenia i zapewnienie prawidłowego działania systemu elektroenergetycznego nie pozwala na zastosowanie ograniczeń przewidzianych w art. 11 ust. 7 PE (tj. w drodze rozporządzenia Rady Ministrów), lecz wymaga natychmiastowego podjęcia nadzwyczajnych działań i zastosowania nadzwyczajnych środków. Z kolei art. 11d PE wskazuje na działania i środki, które w opisanej wyżej sytuacji, może podjąć i zastosować operator systemu przesyłowego oraz dystrybucyjnego w celu zażegnania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw. W ostateczności, gdy wyczerpane zostaną

wszystkie inne działania, służące zapewnieniu pokrycia potrzeb odbiorców na energię elektryczną, operator systemu przesyłowego może wydać polecenia odbiorcom końcowym, co do ograniczeń w poborze energii elektrycznej, bądź przerwać jej dostawy, stosownie do planów ograniczeń (art. 11 ust. 6a).

W przywołanym uzasadnieniu wyroku z 3 marca 2020 r. Sąd Apelacyjny wyjaśnił, że przepisy art. 11d PE wskazują środki i sposoby działania przez operatora systemu przesyłowego, stanowiąc rozwinięcie generalnych dyrektyw postępowania przewidzianych w art 11c ust. 2 PE, tj. odpowiednio: art. 11c ust. 2 pkt 1 w związku z art. 11d ust. 1 PE oraz art. 11c ust. 2 pkt 2 w związku z art. 11d ust. 3 PE. Mianowicie, art. 11d ust. 1 PE określa uprawnienia operatora systemu przesyłowego względem innych użytkowników systemu (w celu wykonania art. 11c ust. 2 pkt 1), natomiast art. 11d ust. 3 PE zezwala na wykonywanie usług przesyłania i dystrybucji w sposób odpowiadający treści art. 11c ust. 2 pkt 2. Przepisy te – jak trafnie zauważył Sąd Apelacyjny - są powiązane ze sobą funkcjonalnie i istnieje między nimi ścisła zależność, co potwierdza z kolei ich redakcja, wskazująca analogiczne hipotezy ich stosowania, tj. co do art. 11c ust. 2 PE: „W przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej (...)”, a co od art. 11d ust. 3 PE: „W okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej (...)”. Sąd ten wskazał również, że – zgodnie z zamierzeniem ustawodawcy - dzięki przepisom art. 11c-11f PE operatorzy systemów sieciowych mieliby dysponować możliwościami skutecznego zarządzania instalacjami i sieciami energetycznymi nawet w sytuacjach wyjątkowych (art. 11c ust. 2 pkt 1 w związku z art. 11d ust. 1 PE), a w sytuacji zagrożeń mają być wdrażane ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w taki sposób, aby nie doszło do dysfunkcji całego systemu zaopatrzenia sieciowego (art. 11c ust. 2 pkt 2 w związku z art. 11d ust. 3 PE). Sąd ten podkreślił, że założeniem reagowania kryzysowego w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej jest pełna współpraca użytkowników systemu z operatorem systemu przesyłowego i realizującymi jego polecenia operatorami systemów dystrybucyjnych (art. 9j ust. 3 w związku z art. 11c ust. 2 pkt 1 i art. 11d ust. 2 PE) oraz wykonywanie ich poleceń dyspozytorskich (z zastrzeżeniem braku bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia osób), przy czym polecenia operatora systemu przesyłowego mają wówczas nadrzędny charakter wobec poleceń operatorów systemu dystrybucyjnego.

Sąd Apelacyjny podkreślił także znaczenie roli operatorów systemu elektroenergetycznego w ochronie infrastruktury krytycznej, o której mowa w ustawie z 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym. Wskazał, że infrastruktura elektroenergetyczna, w tym sieci w znaczeniu art. 3 pkt 11 PE, są elementem infrastruktury krytycznej, której ochrona stanowi wyraz odpowiedzialności władzy publicznej za bezpieczeństwo energetyczne. Z kolei operatorzy systemów elektroenergetycznych odpowiadają - między innymi - za ruch sieciowy w sieciowych systemach energetycznych, za bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tych systemów, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci, którymi zarządzają, w tym połączeń międzysystemowych. Odpowiedzialność operatorów przejawia się w scentralizowaniu podejmowania decyzji dotyczących funkcjonowania sieci, a jej zakres wyznacza art. 9c ust. 2 PE - w przypadku operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz art. 9c ust. 3 PE - w odniesieniu do operatora systemu dystrybucyjnego. Sąd Apelacyjny podkreślił w uzasadnieniu swego orzeczenia, że bezpieczeństwo dostarczania energii elektrycznej (poprzez zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego i odpowiedniej zdolności przesyłowej w sieci przesyłowej elektroenergetycznej) jest podstawowym zadaniem operatora systemu przesyłowego, gdyż wskazane zostało przez ustawodawcę na pierwszym miejscu.

W tym kontekście, trafna jest konkluzja tegoż Sądu, że przepisy art. 11d ust. 1 i 3 PE dostarczają operatorowi systemu przesyłowego instrumenty reagowania na wypadek sytuacji przewidzianych w art. 11c ust. 2 PE. Operator systemu przesyłowego jest zatem uprawniony do czasowego ograniczenia zakresu wykonywania umów przesyłowych, przez ograniczenie dostarczania energii elektrycznej, a w następstwie jego działania, analogiczne kroki podejmują operatorzy systemów dystrybucyjnych, do których to ograniczeń zobowiązani są dostosować się odbiorcy końcowi.

Reasumując powyższe, w ocenie Sądu Okręgowego, ograniczenia, o których mowa w art. 11d ust. 3 PE obejmują swoim zakresem także te wymienione w art. 11c ust. 2 pkt 2 PE. Ograniczenia w świadczeniu usług przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej (art. 11d ust. 3 PE) stanowią rodzaj ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii. Natomiast, przywołany już art. 56 ust. 1 pkt 3a PE, przewiduje karę pieniężną za nie dostosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Oznacza to zatem,

że niezastosowanie się przez odbiorcę energii elektrycznej do ograniczeń w jej dostarczaniu i poborze, wprowadzonych 10 sierpnia 2015 r. na polecenie OSP w oparciu o przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 PE w związku z art. 11d ust. 3 PE, stanowi podstawę do nałożenia na ten podmiot sankcji przewidzianej w 56 ust. 1 pkt 3a PE.

W ocenie Sądu, brak było w danym przypadku podstaw do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary, o której mowa w art. 56 ust. 6a PE. Zgodnie z tym przepisem, Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. Istotne jest przy tym, że obie ww. przesłanki muszą zostać spełnione łącznie. Zdaniem Sądu, w analizowanym przypadku pozwany trafnie przyjął, że stopień szkodliwości czynu zarzuconego odbiorcy energii jest znaczny, z uwagi na wpływ tego czynu na bezpieczeństwo Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Należy bowiem mieć na uwadze, że skoro obowiązujące przepisy prawa obejmują ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej odbiorców, dla których moc umowna została określona na poziomie powyżej 300 kW – a do takich odbiorców kwalifikuje się powód – to pobór mocy właśnie przez tę kategorię odbiorców realnie oddziałuje na funkcjonowanie i bezpieczeństwo krajowego systemu. W globalnym wymiarze, w sytuacji zagrożenia dostaw energii elektrycznej zaistniałej w sierpniu 2015 r., nawet niewielkie, pojedyncze przekroczenia obowiązujących wartości poboru energii, miały ogromne znaczenie dla bezpieczeństwa systemu energetycznego państwa, bo ich suma stwarzała w tym zakresie faktyczne niebezpieczeństwo dla pracy krajowej sieci elektroenergetycznej. Ponadto, skoro kara pieniężna dotyczy przekroczenia poboru mocy konkretnych dniach wskazanych w zaskarżonej decyzji – tj. 10 i 11 sierpnia 2015 r., to nie jest możliwe przyjęcie, że powód zrealizował obowiązek lub zaprzestał naruszenia, bowiem w tych właśnie dniach miał miejsce stan, w którym powód nie zastosował się do wprowadzonych ograniczeń związanych z bezpieczeństwem dostaw energii elektrycznej.

W opinii Sądu, powód nie przedstawił okoliczności, które skutecznie podważyłyby wymiar nałożonej na niego kary za ww. czyn. Sąd przyjął przy tym, że kara w wysokości 29,985 zł (stanowiąca iloczyn 3.000 zł i łącznego przekroczenia mocy 10-11 sierpnia 2015 r., wynoszącego 9,995 MW), wyliczona według metodologii przyjętej przez regulatora – w pełni zaakceptowanej przez Sąd orzekający w niniejszym składzie – mieści się w granicach wyznaczonych przepisami prawa.

Zgodnie z art. 56 ust. 3 PE, wysokość kary pieniężnej, o której mowa między innymi w ust. 1 pkt 3a, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. Natomiast w myśl art. 56 ust. 6 PE, ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. W opinii Sądu Okręgowego, wszystkie wymienione kryteria zostały ocenione przez pozwanego prawidłowo. W szczególności, organ trafnie ocenił możliwości finansowe przedsiębiorcy, przy czym należy mieć na uwadze, że wymiar kary pieniężnej nie może być symboliczny, gdyż kara nie spełni wówczas przypisywanych jej funkcji (represyjnej, prewencyjnej i wychowawczej). Pozwany uwzględnił także okoliczność łagodzącą – tj. podjęte przez odbiorcę działania, skutkujące zastosowaniem się do ograniczeń w części czasu ich trwania w ten sposób, że zawęził podstawę do wymierzenia kary wyłącznie do godzin, kiedy nastąpiło niedostosowanie się do ograniczeń i tylko w takim stopniu, w jakim niedostosowanie to miało miejsce.

Chybiony jest zarzut powoda, co do nie uwzględnienia przez Prezesa URE przesłanki dotychczasowego zachowania strony, w postaci braku uprzedniej karalności. Pozwany zweryfikował tę przesłankę i prawidłowo przyjął, że skoro podobna sytuacja na rynku energetycznym w zakresie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej - jak sytuacja zaistniała w sierpniu 2015 r. - nie miała miejsca w ciągu ostatnich wielu lat i pod rządami relewantnych przepisów prawa, oznacza to brak możliwości oceny dotychczasowego zachowania powoda w kontekście wcześniejszego wykonywania przez niego obowiązków wynikających z ustawy - Prawo energetyczne, związanych z wprowadzeniem ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Nie chodzi tu bowiem o jakiegokolwiek wcześniejsze ukaranie podmiotu przez Prezesa URE, lecz tylko takie, które wiązało się z naruszeniem obowiązku dostosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Co do stopnia szkodliwości czynu, to jak już wskazano powyżej, Sąd podziela stanowisko prezesa URE, że należy ją uznać za znaczną z uwagi na to, że ograniczenia w poborze mocy są wprowadzane w celu zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej w całym kraju i ich nieprzestrzeganie może rodzić poważne skutki

dla Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Ograniczenia takie zostały wprowadzone w związku z wyjątkowo wysokimi temperaturami i obniżeniem stanu wód w zbiornikach wodnych i rzekach, a zatem nawet niewielkie przekroczenia poboru mocy mogły wywołać blackout. Dlatego tak istotne ze względów bezpieczeństwa było przestrzeganie ograniczeń wprowadzonych w sierpniu 2015 r. I nawet jeśli przekroczenia w poborze mocy przez niektóre podmioty nie były wysokie, to biorąc pod uwagę niezastosowanie się do wprowadzonych ograniczeń przez znaczną liczbę odbiorców, kumulacja takich zachowań stanowiła realne zagrożenie dla tego bezpieczeństwa. Przy czym, w przypadku powodowej Spółki przekroczenie nastąpiło łącznie o 9,995 MW w godzinie, zatem nie można go za niewielkie. Powód jest tymczasem profesjonalistą, a zatem dotyczą go podwyższone reguły staranności i zwiększone oczekiwania co do umiejętności, wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości, zdolności przewidywania, jak również znajomości obowiązujących przepisów prawa oraz konsekwencji wynikających z niego dla wykonywanej działalności gospodarczej. Powód powinien zatem w taki sposób prowadzić działalność gospodarczą, aby nie naruszać przepisów prawa. Podejmując decyzję o przekroczeniu dopuszczalnego poboru mocy, powód musi liczyć się z koniecznością zapłaty kary pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a PE. Należy przy tym zauważyć, że po wprowadzeniu 10 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, nie oczekiwano od powoda natychmiastowego wyłączenia urządzeń produkcyjnych, lecz dostosowania poboru mocy do poziomu przewidzianego w opracowanych dla obiektów powoda planów wprowadzania ograniczeń.

Biorąc pod uwagę wysokość przychodu, osiągniętego przez powoda w roku 2017 oraz maksymalną wysokość kary, jaka mogła być wymierzona w danym przypadku, kara w wysokości 29.985 zł nie jest nadmiernie dolegliwa i nie wpłynie negatywnie na kondycję finansową powodowej Spółki.

Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powód - jako przegrywający sprawę - zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalonej na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Ewa Malinowska